

Příloha k protokolu o SZZ č.
FF JU v Č. Budějovicích
Vysoká škola:

Ústav estetiky

16. 8. 2010
Datum odevzdání posudku:

Veronika Loukotová
Jméno:
Estetika
Obor:

Recenzent * / Mgr. Peter Chvojka

bakalářské práce
Vedoucí */
Mgr. Martin Kaplický, Ph.D.
.....

POSUDEK BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Estetická distance a divadlo

.....
(téma)

Bakalářská práce Veroniky Loukotové je věnována koncepci psychické distance Edwarda Bullougha a jeho významu pro estetiku, především pak pro teorii hereckého umění. Práce proto začíná představením základních rysů „psychické distance“. V ní autorka věrně rekapituluje základní Bulloughovy teze a zcela se přiklání k jeho stanovisku, že psychická distance je zcela zásadní pro estetickou recepci i pro uměleckou tvorbu. V dalším vývoji textu se autorka snaží ukázat význam estetické distance pro herecké umění. Snaží se o to na základě nalezení analogií mezi Bulloughovou koncepcí a teorií herectví Denise Diderota v jeho textu *Herecký paradox* a Brechtovy herecké metody založené na zcizujícím efektu.

Texty, kterými se autorka zabývala, výtěžila poměrně přesně, bez zásadních zkreslení. Bohužel však zůstala u této rekapitulace. Autorka zůstala příliš v zajetí představovaných textů. Plně se přiklání k jejich závěrům, neukazuje však, proč se k nim přiklání. Tento problém pak nejvíce vystoupí v těch částech, ve kterých se zabývá analogiemi mezi Bulloughem, Diderotem a Brechtem. Celá analogie totiž stojí na metafoře proklamované vzdálenosti herce od jeho role a její souvislosti s Bulloughovým pojetím psychické distance. Autorka se však už nezamýšlí nad rozdíly mezi autory. Souhlasil by například Brecht s Bulloughovým tvrzením, že: „Jak při recepci, tak při tvorbě je nejvíce žádoucí nejvyšší možné snížení distance bez její ztráty.“ Jestliže ne, proč ne? Je sice pravda, že Diderot i Brecht patří do stejného tábora teoretiků herectví. Problematické však je, jak autorka zdůvodňuje jeho odlišnost od druhého tábora, který prosazuje vcítění herce do role a který reprezentuje například K. S. Stanislavskij: „...klade naopak důraz na improvizaci a tvůrčí svobodu herce, který se spoléhá na jevišti na jakési boží vnuknutí, svou roli hraje v tranzu a jeho výkon je spontánní. To však znamená, že tento výkon by herec už jindy nemohl zopakovat. Ale právě opakování je důležitou složkou herecké tvorby, herec hru nastuduje a může ji hrát několikrát za sebou, má oproti ostatním umělcům jako je například malíř či sochař tu schopnost, že může své umělecké dílo tvořit znovu“ (s.40). Stanislavskij si rovněž zakládal na opakovatelnosti hereckého výkonu alespoň v jeho základních obrysech. Dokázala by autorka na odlišnost obou přístupů poukázat jiným způsobem? To jsou otázky, které by měly být při obhajobě zodpovězeny.

Na závěr je třeba říci, že přes uvedené výhrady je celá práce psána čtivým způsobem a vykazuje porozumění textům, se kterými pracuje. Proto ji **doporučuji k obhajobě a navrhuji** ji hodnotit stupněm **velmi dobře**.

velmi dobře

Návrh na klasifikaci bakalářské práce:

.....
podpis vedoucího bakalářské práce

Praze 16. 8. 2010
V dne

Stupeň klasifikace:	výborně	velmi dobře	dobře	nevyhověl
---------------------	---------	-------------	-------	-----------

*) Nehodící se škrtněte